

PARANTEZ

KÜLTÜR - SANAT - EDEBİYAT

Sinem KESER

Eşila ERDEM BİR TOHUMUN ÖYKÜSÜ

Ben bir ağacın tohumuyum. Günlerdir düşmeyi bekliyorum. Ağaç anne, sabret düşersin, diyor. Ama ne yapayım bir kere sabırsızım, meraklıyım! Yanda bir tane fidan var, onunla arkadaş oldum. O bana fidanlığın güzelliğini anlattı, durdu. Ben de bu yüzden sabırsızlıkla fidan olmayı bekliyorum.

Her gün ağaç anneden, bir tohum düşüyor. Düşen tohumlardan biri olmayı ümit ediyorum. Her zamanki gibi fidanla konuşuyor, fidanlığın güzelliğini dinliyordum. Ama sonra bir insan geldi. Fidanı salladı durdu. İnsan, fidanı salladıkça, fidanın narın yaprakları dökülüyordu. Elimden bir şey gelmiyordu.

İnsan, kahkahalar atarak uzaklaştı. Fidan, dal parçası olarak kaldı. Sonraki gün, başka bir insan geldi. Önceki insanın yaptığı yetmiyormuş gibi fidanı kökünden koparıp gitti. Fidanın adına çok üzülüm. Artık en iyi arkadaşım yoktu. Fidanlığın güzelliğini konuşamıyorduk. Eskisi kadar düşmeyi o kadar çok istemiyordum.

Ağaç anne, düşme vaktimin geldiğini bana haber verdiğinde, içimi bir korku kapladı. Fidanın başına gelenlerin, benim başıma gelmesinden korkuyordum. Arkadaşlarımla vedalaştım. Son bir kez arkadaşım fidanın yerine bakarak yaprağa binip göklere yükseldim. Bir ormana düştüm. Bir süre toprakta uyudum. Daha sonra toprağı aralayıp fidan oldum.

Fidanlık yıllarımda bir ağaç olmayı bekledim, o insanların bana uğramamasını umut ederek... En sonunda ağaç anne gibi oldum. Şimdi de bende olan ve benden ayrılmayı bekleyen tohumları içimde saklıyorum.

Tuana GÜMÜŞ HIÇ BÜYÜMESEK

Çocuk kalsak keşke,
Hep hayal kursak,
Hiç büyümesek...
Keşke küçük kalsak.

Çikolata, şeker yesek;
Büyümesek, düşünmesek;
Çocuk kalsak keşke...
Hep oyun oynasak.

Büyümesek, kalsak öyle,
Hayatımız renklense
Canımız sıkılmasa
Hayat güzel bize...

Çocuk kalsak keşke
Hep hayal kursak
O hayallerde yaşasak,
Keşke küçük kalsak...

Mustafa Kerem AYDOS KEDİM ZEYTİN

Babam bir kedi aldı. Adını Zeytin koydum. Bazen dışarı çıkıp Zeytin ile oyun oynuyoruz. Mesela ben topu atıyorum, o geri getiriyor.

Bir gün okuldan geldiğimde annem ve babam üzgündü. Ne olduğunu sordum, Zeytin'in kaybolduğunu söylediler. Nasıl olduğunu sordum. Annem ve babam dışarıya çıkardıklarında kaçırmışlar. Çok üzülüm ve "Haydi arayalım, bulan eve Zeytin ile gelsin!" dedim. Günün sonunda hiçbirimiz onu bulamadık. Sonra bahçenin her yerini aradık. Orada da yoktu Zeytin. Sonra aklıma bir fikir geldi. Zeytin'in kayıp ilanını her yere astım. Arkadaşlarıma sordum. Hiçbiri görmemiş.

Artık onu bulamayacağımı düşünürken bir miyavlama sesi duydum. Sesi takip ettiğimde Zeytin'i gördüm. Benim yaramaz kedim bir ağaca tırmanmış ve geri inememiş. Onu bulduğuma çok sevindim. Babamın yardımıyla ağaçtan indirip evimize götürdük. Çok susamış ve acıkmıştı.

Bu arada adımı söylemeyi unuttum! Ben Ayşe.

Enes Efe KİBAR FUTBOL BENİM HAYATIM

Ben Enes Efe KİBAR. 28.10.2010 yılında Ankara'da doğdum. Futbolu çok seviyorum. Küçükken de oyuncaklarımın içinde en çok toplarımı severdim. Biraz büyüdükçe babamla ve arkadaşlarımla hep top oynardım. Sonra futbol benim hayatımda çok yer almaya başladı. Dışarıda arkadaşlarımla hep maç yaparım.

2016 yılında babam beni Çubuk'ta Ankaragücü Spor Kulübü'ne yazdırdı. Her hafta sonu antrenmana gidiyorum. İlçeler arası maçlarımız oluyor. Bir gün Yaşamkent'e yine bir turnuva maçına gittik. Ankaragücü Spor Kulübü'nün alt yapı hocaları da oradaymış, benim haberim yoktu. 3 hafta sonra babama telefon geldi. "Bir hafta sonra 08:40'ta sizi Ankaragücü Tandoğan Tesislerine bekliyoruz" dediler.

Ulaş Hoca'mla tanıştım, antremanlara başladık. Birçok kişi vardı, elemeler yapıldı ve bir ayın sonucunda aileme seçildiğimin haberi geldi. 2018 yılının Eylül ayından itibaren Ankaragücü'nün alt yapı takımında oynuyorum. 2019 Eylül ayında da lisansım çıktı, Ankaragücü U10 takımında artık lisanslı oynuyorum.

İnşallah futbol hayatımda çok başarılı olurum ve bir gün ülkemizi temsilen milli takım formasını giymek bana da nasip olur.

Futbol hayatımda bana destek veren aileme de çok teşekkür ediyorum.

Asya Ceyda BAHAR

Nehir ÖZCAN, ELİF'İN RÜYASI

Elif bir gün hayal kurarken uykuya dalmış. Uykusunda çok güzel bir manzarası olan deniz görmüş ve canı denize girmek istemiş. Dayanamayıp denize atlamış ve yüzerek ilerlemiş. Sığ alandan giderek uzaklaşmış .

Sonra etrafında değişik renklerde ışıklar görmüş. Işıkların içinden çok güzel bir denizkızı çıkmış. Denizkızı Elif'ten yardım istemiş. Onu yaşadığı yere götürmüş. Yaşadığı yer çok kirliymiş. İnsanların denizlere attıkları çöplerle deniz bu hale gelmiş. Elif ,denizleri kirleten insanlara çok kızmış.Sonra Elif de nefes alamamaya başlamış.Tam boğulacağı sırada uyanmış. Rüya olduğunu anlayınca çok rahatlamış. Rüyasını annesine anlatmış.

Denizde yaşayan canlılar için bir şeyler yapmaya karar vermiş.Okulda arkadaşlarıyla beraber bir oyun hazırlamış.Oyunda rüyasında gördüklerini anlatmışlar.Arkadaşları, öğretmenleri oyunlarını çok beğenmişler ve alkışlamışlar.

Lokman ASLİPEK SANA KOŞARIM

Seni bana sevdiren,
Nedir diye sorsalar?
Defter, kitap, kalemim,
Melek öğretmenim derim.

Her gün sana koşarım,
Neşe, bilgi verirsin.
Öğrettiğin şeylerle,
Hayatta yükselirim.

Işıklı yollarından,
Yürüyoruz hepimiz,
Okulum sen olmasan
Ulusça gerileriz.

Bedirhan ÖRSDÖVEN YENİÇÖTE

Doğduğum yer çocukluğum,
Baba memleketim, köyüm,
Özledim o dağlar taşları,

Gözüm arar seni Yeniçöte'm,
Nasıl övsem güler yüzlü,
İnsanın huyunu,
Bir çocuk gibi özlüyorum seni

Gülün dikeninden,
Ozanlar dağın taşın dilinde,
Gelip geçtiğim yolunda,
Çiğdem kokan dağlarından,
Doğduğum yer çocukluğum Çöte'm.

Zeynep Bilge ARDA BİRAKMA ELLERİMİ

Dünya'ya geldiğim andan beri,
Hep korudun, sevdin beni,
Her anımda yanımda,
Hissettim desteğini.

Benim annem dünyanın ,
En güzel annesidir.
Yüreği sevgi dolu,
Merhameti sonsuzdur.

Öyle çok seviyorum ki seni;
Hiçbir zorlukta bırakmadın ellerimi.
En büyük destekçim,
Hep sen oldun anneciğim.

İsmail ÖZBAŞ DOKTOR BEY

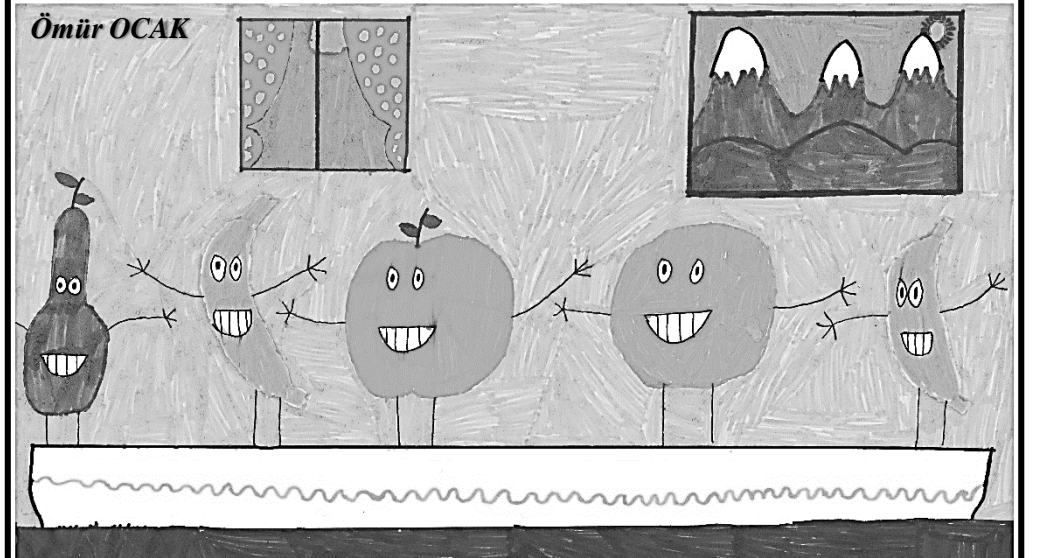
Mustafa yoksul bir ailenin çocuğuydu. Hafta içleri okula gider, hafta sonları annesinin ördüğü atkı, bere, hırka gibi şeyleri satardı. Sattığı şeylerden kazandığı parayla hem evi geçindirir hem de hasta olan babasının ilaçlarını alırdı. Mustafa babasına çok üzülürdü ve bir gün eve doktor getirmeyi düşündü. Babasının iyileşmesi için elinden gelen her şeyi yapardı. Kısa bir zaman sonra Mustafa annesi ile bu konuyu konuştu. Annesi doktora ameliyat parasını veremeyeceklerini düşünüyordu ama Mustafa hiç oralı değildi. Aradan bir hafta geçti ve Mustafa'nın babasının hastalığı hala geçmemişti. Mustafa hala çok üzgündü. Artık eve doktor getirmek istiyordu. Babasının doktoruna bir mesaj gönderdi. Mesajda şunlar yazıyordu:

"Doktor Bey, babam çok hasta, bu yüzden size bu mesajı ilet

Doktor Bey Mustafa'nın evine gidip babasını muayene edecekti. Aradan bir hafta geçti ve doktor geldi. Mustafa kapıyı açtı ve çok mutlu oldu. Doktor Bey'in babasına yardım edeceğini biliyordu. Bu durumdan annesi de çok mutluydu. Doktor Bey'in arabasına binip hastaneye gittiler. Hastaneye gelmişlerdi ve Doktor Bey, Mustafa'nın babasını ameliyata alacağını ve Mustafa'nın artık üzülmemesini söyledi. Sonra ameliyata aldı. Mustafa babasının iyileşmesini çok istiyordu aradan birkaç saat geçti ve Doktor Bey çıktı. Sonra Mustafa'ya babasının iyileştiğini söyledi. Mustafa çok sevinmişti.

Kısa bir süre sonra babasının yanına gittiler. Babası Mustafa'ya çok teşekkür etti ve doktora ameliyat parasını ilk fırsatta vereceklerini söyledi ama doktor para istemedi. Çünkü bunu babasının sağlığı için yapmıştı. Hastanede bir süre kaldıktan sonra evlerine gittiler. Babası daha iyi olmuştu ve bir işte çalışmaya başladı. Bundan sonra mutlu mesut yaşadılar.

Ömür OCAK

Onur Alper BAYSA **OKULLAR AÇILDI**

Dolu dolu geçen bir yıldan sonra güzel bir yaz tatili yaptık. Geride kalan 3 senede çok şey öğrendim. Her yıl yaşımla artarken, bildiğim şeylerin de arttığını gördüm. Tatil bitti ve okullar açıldı.

Bu sene çok yoğun geçecek. Derslerimin sayısı arttı, sorumluluklarım çoğaldı ama ben şikayetçi değilim. Elimden gelenin en iyisini yapmak istiyorum ne kadar başarılı olursam, gelecekte o kadar güzel yerlere gelebilirim. Annem ve babam ``Emek olmadan yemek olmaz, çok çalışmalısın ki başarılı olabilesin`` derler. Eğitim çok önemli, geçmişte bazı büyüklerimize imkan verilmemiş. O yüzden biz, bize verilen imkanların kıymetini bilelim ve çok çalışalım.

Öğretmenimizin bize öğrettiği her şeyin, geleceğimizin temelini attığını unutmamalıyız. Yeni eğitim öğretim yılımız hepimize hayırlı olsun.

Ayşe ESER **ANNEANNEME MEKTUP**

Sana bir mektup yazmak istedim. Biliyorum sen bu mektubu okuyamayacak kadar uzaklardasın. Şunu bilmeni isterim ki anneanneciğim, seni hiç görmeden tanımadan sevdim. Annem seni bana o kadar güzel anlattı ki sanki seni görmüş gibi yakından tanımışım gibi sevdim. Senin aramızda olmanı çok isterdim. Hepimiz de çok mutlu olurduk.

Annemin, annesiz yaşamasına hiç dayanamıyorum. Annesiz yaşamak çok zor bir şeydir herhalde. Şunu bilmeni isterim anneanne; annem seni hiç unutmadı. ``Nerden biliyorsun?`` diye sorarsan, annem bana sürekli ``Annemin adı, ağzımın tadı`` der. Ayşe anneannem benim, her bayram mezarına geldiğimizde sana gizlice şeker bırakıyorum. En tatlılarından. Sen görüyorsun değil mi anneanne?

Sen hiç ölmedin benim güzel Ayşe anneannem. Kalbimizde yaşıyorsun. Seni çok seviyorum. Seni hiç unutmayacak olan torunun Ayşe'den kucak dolusu sevgiler...

İlayda Aysima AKIL **HAYVANLARA ŞİDDETE HAYIR!**

Köpeklere şiddet yaparak elinize hiçbir şey geçmez. Sadece insanlığınızı kaybetmiş olursunuz. Köpekler ölürken siz orada kahkaha atıyor, biz ise burada ağlıyoruz. Lütfen vicdanlı ve duyarlı olalım!

Sahipsiz hayvanları aç ve susuz bırakmayalım, onlara yuva yapalım ve sahiplenelim. Onlar, saldırgan olabilir. Çünkü açlar. Hayvanları çok seviyorum ama köpekleri başka seviyorum. Bu yüzden ``HAYVANLARA ŞİDDETE HAYIR`` diyorum. Hayvanlara eziyet etmeyelim. Hayvanları sevelim, sakatlanınca veterinerine götürelim. Böylece vicdanlı ve duyarlı olmuş oluruz. Diğerleri gibi insanlığımızı kaybetmeyelim. Onlarla dostluk kuralım.

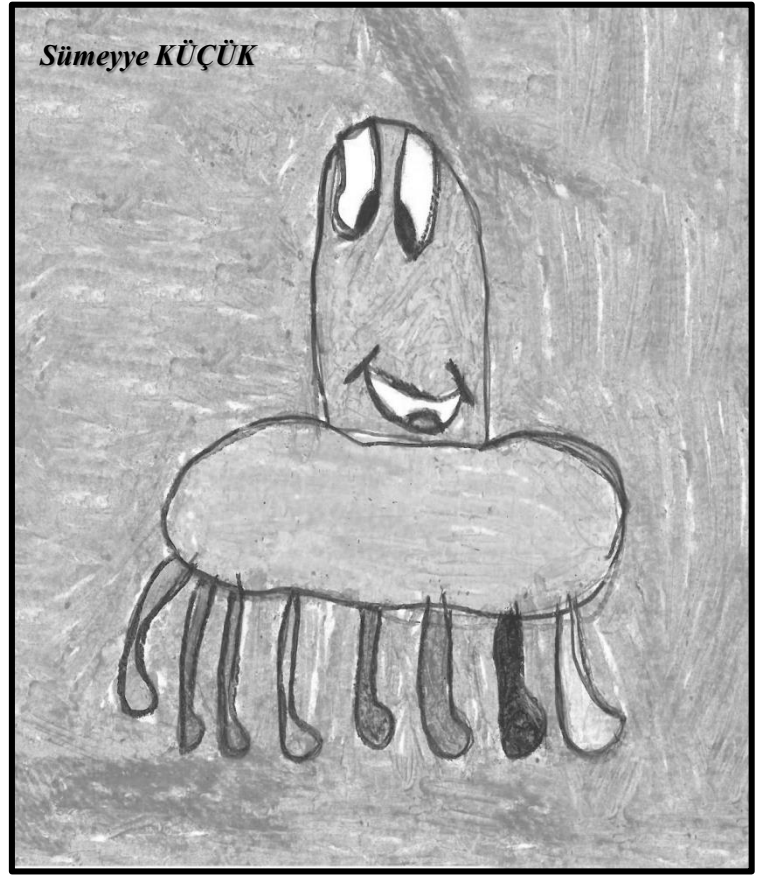
İclal ÇAYIR **TOPLAMAYI SEVEN ÇOCUK**

Onun cebinde her zaman bir şeyler olurdu. Toplamayı çok sevdi. Bazen ceplerini boşaltmayı unuttu. Cepleri öyle dolardı ki pantolonu ağırlıktan aşağı sarkardı. Annesi sormuş oğluna ``Ceplerinde ne var?`` diye. O da heyecanla gördüklerini anlatıyordu.

İki yeşil bilye, bir buruşuk kağıt, bir küçük şeker... Bunu komşu teyze vermişti. Solmuş güller... Bunu annesi için toplamıştı. Yeşil ve kırmızı çizgileri olan yuvarlak bir taş...

Ertesi gün, yine dere kenarına gidip daha renkli taşlar bulurum ümidiyle gitmişti. Ama ne yazık ki bulamamıştı. O gün çok üzülmüştü. Ama yine de gözüne çarpanları toplamıştı. Cebine bulduklarını topluyordu.

Sümeyye KÜÇÜK

Zehra Betül KILIÇ **SARARAN YAPRAKLAR**

Geldi yine sonbahar.
İçimi sevinç kaplar.
Çok seviyorum sonbaharı,
Yapraklar sarardı bak.
Sonbahardan sonra kış gelir.
Karlar yağar lapa lapa,
Sık sık yağmur yağıyor.
Güneşli günler gitti.
Sokaklar hep çamur içinde.
Şimdi mevsim sonbahar.

Ayten Eflin KURNAZ **HASTALIK**

Hasta olmak istemezsen,
Burnum üşümesin dersen,
Mandalina portakal ye,
Sebze meyve tüket hemen.

Yemezsen kurtulamazsın.
Doktora gidemezsen,
Doktor ilaç yazamaz.
Hastalıktan kurtulamazsın.

Aslı Asya DENİZ **HEYECANLA KOŞUŞTUK**

İşte yine başlıyor, bir okul sezonu daha,
Heyecanla koşuştuk okulumuza.
Üçüncü sınıf olmuştuk bile,
Kavuştuk eğitim yuvamıza.

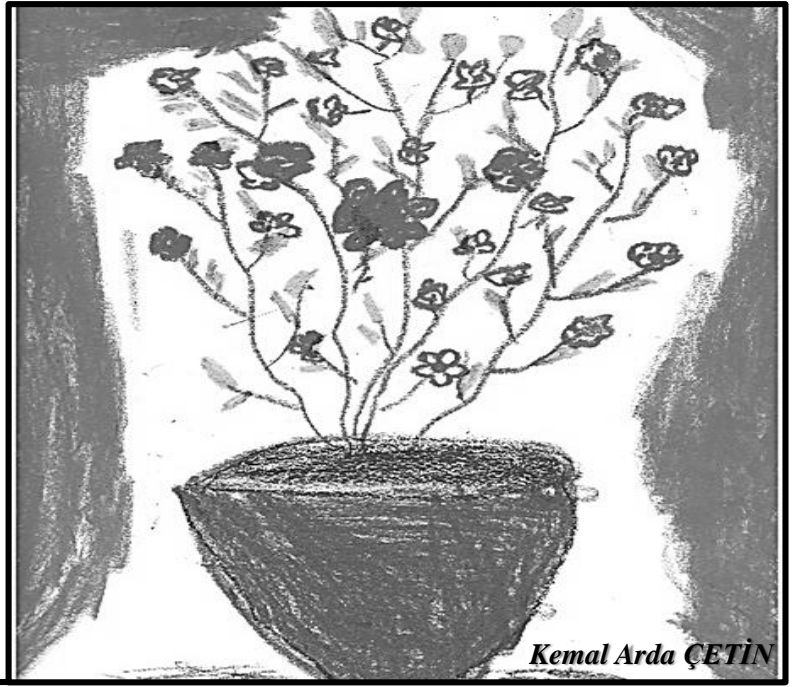
Hakkını vermeli bu yılın da,
Bilgiler ile donanmaya,
Ne yapsak da ödeyemeyiz.
Öğretmenlerimizin hakkını da...

Yiğit Efe SOBA ÇİKOLATA TADINDA

Çok severiz biz bayramı,
Toplarız harçlıkları,
Şeker ve çikolataları,
Biz severiz bayramı.

Bayram güzeldir,
Bayram sevgidir,
Bayram saygıdır,
Biz severiz bayramı.

Bayramlar her zaman güzel olur,
Büyük küçük herkes sevince boğulur,
Bilelim bayramların kıymetini,
Öpelim büyüklerin ellerini, küçüklerin gözlerini.

Elaçur TOPUZ KÜÇÜK PRENS

Sevgili arkadaşlarım,
Size kendinizi şanslı hissettirecek, çocukken tanışıp hayran kalacağınız bir kitaptan bahsetmek istiyorum: "Küçük Prens"

Peki Küçük Prens adlı kitabı neden okumalıyız?

İşte bu sorunun cevabını veriyorum:

- Duygularınızı saklamamamız gerektiğini bilmiyorsanız,
- Sadece başkalarını eleştirip, kendinizi eleştirmiyorsanız,
- Bencil ve kibirli olmak istemiyorsanız,
- Kendinizi rahatlatamıyor, eğlenemiyorsanız.

İşte en büyük yardımcınız bu kitap olacaktır. Ayrıca Küçük Prens sadece bizlerin okuyacağı bir kitap değildir. Ailemizle okuyup birbirimizi daha iyi anlamamızı sağlayacak harika bir kitaptır. Ben bu kitabı okuyan şanslı çocuklardanım. Umarım sizde benim gibi şanslı çocuklardan olursunuz.

Rüveyda ERDEM NEDEN JUDO?

Judo ; nezaket yolu anlamına gelen judo bir dövüş sanatı ve spor dalıdır. Kelime olarak "Ju" yumuşaklık, esneklik, çeviklik; "Do" ise yol, disiplin, felsefe anlamına gelir. Judonun temelleri Jigoro KANO tarafından 1882 yılında atılmıştır.

Aslında judo; toplumda bilindiği gibi bir dövüş sporu değil, bir savunma sporudur. Yani, herkesin bildiği gibi kaba bir güç gösterisi değildir. Diğer bazı spor dallarında serbest olan rakibe vurmak ve onlara zarar vererek puan kazanmak, judoda yasaktır. Judoda rakibimizi yenmek için, onu sırt üstü yere yatırmak ve yirmi saniye yerde tutmak gerekir.

Judoda sporcular özel olarak ayarlanmış dayanıklı kıyafetler giyerler. (Judogi) Bellerinde bulunan kuşakların her birinin farklı anlamı vardır. En yüksek dereceden en aşağı seviyeye doğru kahverengi, mavi, yeşil, turuncu, sarı, sarı beyaz ve beyaz olarak sıralanırlar.

Judoya birçok madalya sahibi antrenörüm ile üç yıl önce başladım. Kendini ve judoyu bize sevdiren antrenörüm başarılı olmam için elinden gelenin de fazlasını yaptı.

İlk maçım 23 Nisan'da ilçemizde düzenlenen iller arası judo turnuvasında katıldım. İlk katıldığım bu turnuvada tüm rakiplerimi yenerek birinci olup altın madalya kazandım.

İkinci maçım Nesibe Aydın okullarının düzenlediği iller arası judo turnuvasında oldu. Bu maçım da bütün rakiplerimi yenerek bir kez daha ailemi ve antrenörümü gururlandırdım.

Üçüncü maçımın olduğu gün hasta ve ateşliydim. Ailem, benim için endişelenerek göndermek istemediği, bu maçım da ısrarla ve azimle birinci oldum. Bu maçım neredeyse hayatımın bana en önemli dersini vermişti. Disiplinli, azimli ve düzenli çalışma asla karşılıksız kalmazdı. Bir dahaki maçım için antrenörümle yılmadan çalışıyoruz.

Hedefim olimpiyat şampiyonluğu...

Kayra Ayhan YILDIRIM EN GÜZEL YADİGAR

Ben, dünyaya 17 Mayıs 2010 tarihinde gelmişim. Benim dünyaya gelmem ile annem ve babam çok mutlu olmuş. Ailemin ilk göz ağrısıydım. El bebek, gül bebek büyüdüm. Bana Kayra Ayhan ismini verdiler.

Ayhan ismini ,babamın babasının babasından almışım. İyi ki de bu isim bana verilmiş. Ayhan ismini çok seviyorum. Bu isim dedemin babasından bana kalmış en güzel yadigar. Yaşım 2-3 civarlarındayken kuzenlerimle, anneannemlerde çok güzel oyunlar oynadığımızı hatırlıyorum. Daha sonra biraz büyüdüm ve kreşe başladım. İlk önce Başak Pınar'a kayıt oldum. Orada oyunlar oynadım. Güzel anılar biriktirdim. Biraz daha büyüyünce ise Nezahat Onbaşı Anaokuluna kayıt oldum, orada çok güzel günler geçirip ,güzel arkadaşlar edindim. Bir yıl da Yavuz Selim Anaokuluna devam edip ardından ilkokula başladım. İlkokula başladığımda açıkçası çok farklı bir okul ortamı gördüm. Birazcık da zorlanıyordum ama sınıfımı, öğretmenimi, okulumu çok seviyordum.

Birinci sınıfı bitirdim, sonra zaman su gibi akıp geçti. 2. ve 3. sınıfı da bitirdim .Şuan 4. sınıfta okuyorum. 2. sınıftan beri oynayıp çok zevk aldığım futbol oyununda ,kendimi çok geliştirdim. Ankaragücü'nün alt yapısına seçildim. Benim hayatım bu şekilde idi. Hayatımı, annemi, babamı, kardeşimi ve futbolu çok seviyorum. Hepsi için çok şükür ediyorum.

İMTİYAZ SAHİBİ

Muharrem TUNCEL

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Gülây GÜNDÜZ

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Nihal KARAMAN

GÖRSEL DANIŞMAN

Mehmet D. ŞAHMARAN

YAYIN KURULU

İsmail ARIK

Ümit BAYRAKTAR

OKUL ADRES TELEFON

YAVUZ SELİM İLKOKULU

Yavuz Selim Mahallesi Hükümet Caddesi No: 48
Çubuk/Ankara (0312) 837 11 56- (0312) 837 71 72